Ч. 269. Пятниця 13 грудня (30 падолиста) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Буджетова комісия. — Делеґациї. — Російский буджет. — Антипольскі закони в Німеччині.

На початку вчерашного засіданя палати послів відповідав мінїстер краєвої оборони на кілька інтерпеляций, між иншими на інтерпеляцию п. Диманда в справі смерти однорічного добровольця Йосифа Бенчера при 30 п. п. Мінїстер заявив, що Бенчер в часї від 22 до 31 серпня кілька разів зголошував ся слабим. Обєктивно не можна було сконстатувати, особливо, що не появила ся горячка, так, що Бенчера яко слабого лишено при компанії. Дня 1. вересня стан був незмінений. З причини, що в тім дни полк приготовляв ся до вимаршу на вправи, Бенчера відослано до ґарнізонового шпиталю і дня 2. вересня вписано єго на листу хорих в тім шпиталю. Перша непевна диягноза означувала тиф; аж дня 16. вересня появились ознаки, які вказували на туберкулічне запалене мозкових опон. То було причиною смерти Бенчера і нікому не можна закинути, щоби хто небудь тут провинив ся.

В дальшім ході дискусиї над угодою забирав слово пос. Віттек, антисеміт, заявляючи, що єго сторонництво по подрібнім розслїдженю предложень прийшло до пересьвідченя, що інтереси Австриї в теперішній угоді добре забезпечені. Сторонництво бесїдника буде голосувати за угодою. Полагоджене угоди в парляментарній дорозі лежить не лише в інтересї держави, але й народів. — П. Сукуп виступав против мадярского гнету национального, а особливо гнету Словаків. П. Василько заявив ся против угоди. П. Ґломбиньский виступав против закидів п. Василька і підпирав угодові предложеня. П. кн. Аверсперґ, німецкий аґрарієць, заявив, що буде голосувати против угоди. По промовах пп. Бенковича, Делюґана і Шрафля дискусию перервано. Засїдане закрито о 9½ год. в ночи; слїдуюче нині.

Буджетова комісия полагодила вчера внесене о податку від цукру. §. 1 принято після внесеня п. Сильвестра, т. є. що податок від цукру знижує ся раз на все о 8 кор. §. 2. В справі заряджень против підвисшуваня цїни принято в поіменнім голосованю 39 гол. против 1. До §. 3. принято додаткове внесене п. Сильвестра, після котрого цїсарске розпорядження о податку від цукру, о скілько противить ся §. 1. сего закона, перестає обовязувати. Решту закона принято без зміни. Звіт о повній палаті зложить пан п. Дрекслер. П. Еленбоґен зголосив як вотум меншости своє внесенє о знижене податку під цукру о 16 корон.

Вибори членів австрийскої делеґациї відбудуть ся в пятницю (13 с. м.) або в понеділок (16 с. м.). Компроміси партий в справі тих виборів мають бути вже довершеним фактом. „Die Zeit" довідує ся, що делеґацийна сесия розпічне ся вже 19 с. м. перед Різдвом і буде радити через чотири дни. Мінїстер справ заграничних не бажає собі скликаня делеґацийної сесиї по Різдві, так що она збере ся на дальші наради аж дня 10 січня. На покінчене делеґацийних дебат ще перед Різдвом вплинув також сей факт, що зараз по сьвятах має бути скликаний угорский парлямент, щоби ухвалити буджетову провізорию. В звязи з тим остає також справа скликаня краєвих соймів. Віденьскі часописи одержали інформациї, що правительство не скличе вже жадного сойму. Вибори до соймів мали би відбути ся ще перед половиною марта, коли збере ся на ново парлямент.

На передвчерашнім засїданю Думи дав мінїстер скарбу Коковцев поясненя в справі буджету. Він підніс конечність реформи податкової системи. Єдина можливість радикальних змін в державній господарці лежить в законодатних реформах. Росия країна, вивінована в великі природні богатства а при тім бідна і з тим потреба числити ся. Мінїстер обговорював

---

2)

ТРИ ВИСКАЧІ.

(Американьска істория — Т. Віттемберґка).

(Дальше).

— Небіжчик Джонатан Галївель — говорив шеріф по хвили дальше — в послїдних часах страшно зненавидів людий. Тимто дасть ся пояснити, що він і мене безчестить. — Відтак читав він дальше: Мої три любимцї, котрих ви, мої спадкоємцї, видите в клїтцї перед собою, то зовсїм ніяка рідкість, бо їх єсть досить як більше на полуднево-американьских степах, але мимо того они одинокі в своїм роді.

Шеріф урвав тут. — То вискачі — звернув ся він поясняючи до пана Вуда і панї Пуллет — або, як їх також називають, степові щури.

Відтак читав він дальше: Бо они ласкаві, згідливі, любі і розумнїйші як многі люди не виймаючи мене та й може і моїх свояків.

— То гидкі потвори! — воркнув Антін Вуд та подивив ся з обуренем на вискачів.

— Я би й не доторкнула ся такої гиди! — сказала міс Пуллет і аж стрясла ся.

— Паршиві бестиї! — замуркотів Боб Драйвер.

Коли так спадкоємцї висказали свою відразу, зачав шеріф знов читати.

— Той грубий називає ся Фіп, той з брунатною цяткою на хвості Сіп, а той худий з білою зьвіздкою на чолї Гіп. Любіть їх, мої спадкоємцї, так як я їх любив. Досьвід мого житя научив мене, що тих не многих розумних і вирозумілих людий, які на сїм сьвітї горя знаходять ся, можна найлекше пізнати з їх поступованя супротив зьвірят. Розумні і вирозумілі люди будуть і зі зьвірятами обходити ся розумно і вирозуміло. А я хочу, щоби моє майно дістало ся лиш в руки того, котрий умів би єго розумно ужити. А що я не богато маю довіря до моїх свояків і спадкоємцїв, то нехай їх поступоване супротив моїх любимцїв рішає о спадщинї. Кождий з тих трох, що мають право до спадщини, нехай собі вибере одно з моїх любих зьвірят і возьме єго на годівлю. Отже постановляю, що спадщина 25.000 долярів, які треба відобрати на чек банку торговельного в Сан Франціско, має тому припасти, котрий або сам або при чужій помочи покаже найбільшу спосібність в обходї із своїм годованцем, найлїпшу вирозумілість і найбільшу любов так, щоби їх ужив в такім відношеню, в якім они показались би найлїпші для добра годованця.

Містер Вуд і міс Пуллет схопили ся із своїх стільців.

Антін Вуд отворив дверцї від клїтки. — Ходи сюди, мій солоденький пестїю! — сказав він і сягнув чим скорше до клїтки. — Возьму собі тебе, мій Сіпцю з брунатною цяткою на хвості. Виглядаєш досить жвавий і здоровий. Запакую тебе в дорозї до мого куфра, щоб ти щасливо заїхав до Ню-Йорку. Буде тобі у мене, хорошенький збиточнику, як в небі!

— А ти, мій грубасику, мій Фіпцю — відозвала ся міс Пуллет ніжно — ти поїдеш зі мною до Бальтіморе. Там то красно, кажу тобі, мій любчику! Возьму тебе на руки, щоби тобі було мягенько й тепленько сидіти. Буду тебе, мій голубчику, так доглядати, як власну дитину!

Лиш той худий вискач з білою зьвіздкою на чолї, Гіп, лишив ся сам один в клїтцї.

— Хиба може й менї також брати того котюгу на руки та нести домів? — визьвірив ся Боб Драйвер. — Ще того менї не стало!

— Можете прецї взяти того зьвіря з клїткою, містер Драйвер — успокоював єго шеріф. — Тих десять мінут дороги можете чей нести клїтку, скоро розходить ся о 25.000 долярів.

— Не потреба менї гроший того старого дурака — відрубав шинкар. — Але послухаю вашої ради.

— Високоповажані присутні — відозвав ся шеріф знову, коли вже кождий із спадкоємцїв взяв собі свого вискача — завіщане небіжчика Джонатана Галївеля має ще маленьку дописку, котру тепер ще прочитаю. Она звучить: Здогадую ся, що мої свояки дерли ся тепер о моїх любимцїв, бо кождий з них може свому властителеви приспорити 25.000 долярів. Як би не то, то хто знає, як би они на них дивили ся. Додам ще тепер, що час проби, в котрім кождий може свою зручність показати, має тревати пів року. Отже в пів року від дня отвореня завіщаня мають мої три спадкоємцї явити ся знову у шеріфа і розповісти основно, як они обходили ся зі своїми годованцями. Я

поодинокі позициї буджету, зазначивши, що надзвичайні видатки виносять загалом 304 міл. рублїв, а майже всї они виринули з недостаточних податкових доходів. Треба отже конче добути нові жерела доходів. На недобір зложило ся між ин. 66 міліонів викликаних видатками на случай війни, 59·5 міл. на нові зелїзниці, 14 міл. на околиці навіщені недородом, 55 міл. на покрите коротко тревалих облїґаций, виданих на час війни і 3·5 міл. з привозу набутя пропінацийного права. Цифри доходів буджету обчислені доволї точно, але не виключене те, що доходи можуть бути низші як їх прелїміновано. На покрите надзвичайних видатків не достає ще 195 міл. рублїв. Суму ту можна би покрити через кредитову операцию або позичку. Під конець впевнював міністер, що хоч державний кредит підупав через війну, то єї фінанси все таки не лихі. Кредит починає вертати до давного значіня. До приспішеня того процесу може спричинити ся як раз швидке ухвалене буджету. Державна господарка без ухваленого правильно буджету викликує фінансову непевність, а тому може трета Дума запобічи через швидке порішене буджету. По промові міністра Коковцева заявив пос. Тропкин іменем октябристів, що та партия є за розширенем буджетового права Думи, за обмеженем непродуктивних видатків і побільшенем видатків на просьвіту і аґрарну реформу. Бесїдник вносить перейти до дневного порядку. — П. Милюков в довшій промові критикував фінансову полїтику правительства. Міністер Коковцев відповідав подрібно на закиди роблені Милюковим. Бесїду міністра переривано оплесками. Палата приймила внесене приступленя до дневного порядку.

На дневнім порядку нїмецкого парляменту станув законопроект про товариства з ославленим § 7., яким заводить ся для всїх віч обовязкову нїмецку мову. По промові держ. секретаря Бетмана Гольвеґа вніс консерв. пос. Дітріх, щоби законопроект передати окремій комисиї зложеній із 21 членів. Центровець Тільборн домагав ся збільшеня членів комисиї на 28, при тім однак заявив, що 7-го §-у не можна приняти, бо топче сьвяте право рідної мови. Нац.-лїберал Сіверс заявив ся за проектом, а проти него промовляв в дальшій дебатї с.-д. Гайне, альзатский посол др. Ґреґоар, людовий вільнодумець Мілер, Поляк, кн. Радзївил, пос. Пашнїке іменем вільнодумного з'єдиненя і Данець пос. Ганзен. Але також ті бесїдники нїмецкі, що виступали против сего виїмкового закона, осуджували антинїмецкі демонстрациї за границею. Поляки — говорив пос. Мілєр — помиляють ся, коли думають, що свою ситуацию поліпшать погрозами, що супротив нїмецкого бестияльства не озвуть ся навіть одним нїмецким словом на польскім вічу. Держ. секр. Бетман Гольвеґ, забираючи в дебатї слово в друге, полемізував з кн. Радзївилом, доказуючи, що Поляки все ще живуть сепаратистичними мріями і стремлять рішучо до відродженя своєї держави. Через те правительство уживає супротив них виїмкових постанов. Остаточно парлямент приймив внесене замкненя дискусиї. В голосованю відослано проект закона о стоваришенях і зборах до комисиї, зложеної з 28 членів.

Новинки.

Львів, дня 12-го грудня 1907.

— Іменованя. Є. В. Цїсар іменував старосту Ф. Ценьского радником Намістництва і надзвичайного професора унїверситоту дра Вільгельма Брухнальского звичайним професором польскої мови і лїтератури на унїверситетї у Львові.

— Із станиславівскої епархії. Намістництво визначило на 1 рік дотацию для приват. сотрудників: в Річцї, Пробіжнї і Ласківцях. — Консистория віднесла ся до Намістництва о визначене дотациї для приватних сотрудників в Коломиї (третього), Кулачківцях, Гнильчу, Жабю-Ільци, Чорнолївцях, Зарічу, Звинячи і Старім Косові. — Титул стола одержали укінчені богослови: Д. Вахняк, Григ. Гуляй і Конст. Павлусевич. — До епархіяльного союза приняті: Лев. Добряньский, Ів. Сенишин і Йос. Савицкий з перемиской епархії і укінч. богослов Гр. Дурделла з львівскої епархії. — Увільнений з епархіяльної звязи катехит академічної ґімназиї у Львові Ал. Павляк.

— В Рогатинї відбудуть ся в понеділок, дня 23 с. м. загальні збори філії „Просьвіти“ в льокали „Руської каси“ о годинї 11 рано. Перед тим точно о год. 10-ій відправить ся служба Божа за упокій померших членів в міскій церкві, почім по зложеню звіту і виборі нового видїлу наступлять виклади в обсягу господарства і крамниць.

— В Перемишли відбудуть ся дня 15 с.м. о год. 3 по полудни в сали „Народного Дому“ інавґурацийні загальні збори читальнї „Просьвіти“. По отвореню, поясненю статутів, вписї членів і вибори видїлу слїдує вокально-музичний концерт. Вступ на концерт вільний.

— Дрібні вісти. Нову складницю почтову заводить з днем 16 грудня в Сушні повіта каменецкого, належачу до округа доручень уряду почтового у Витковї новім. — П. Л. Фідьльова при ул. Кльоновича ч. 3 вкрадено із замкненого помешканя річи вартости 120 К, а з помешканя столяря Стеф. Курися річи вартости 100 К. — В костелї Пречист. Діви Мариї Снїжної помер оногди нагло на удар серця столяр Вільгельм Палер лїт 52. Тїло відставлено до заведеня судової медицини. — Срібний дамский годинник відобрав годинникар Хаім Равх якійсь дївчинї, котра хотїла продати его за 20 сот. — Минувшої суботи виплатила Росия 50 міліонів рублїв японьскому правительству за удержане в Японії російских плїнників военних підчас послїдної війни. Виплата відбула ся в той спосіб, що секретар російскої амбасади в Льондонї вручив японьскому амбасадорови тамже в запечатаній кувертї чек на 4,960.440 фунтів штерлїнґів, 19 шілїнґів і 6 пенсів разом з власноручним письмом російского амбасадора бр. Бенкендорфа. Японьский амбасадор підписав відтак той чек і відослав его до філії льондоньского банку в Йокогамі. — В будинку міского театру згублено бронзову портмонетку з сумою 30 К і золотий ковток висаджений ґранатами. — Черновецка полїция повідомила телеґрафічно львівску о доконаній минувшої ночи великій крадежи в Чернівцях в склепі фірми Шмідт і Фінтін. Вкрадено 4000 К. — Вчера рано стрілив до себе в намірі самоубийчім на головнім двірци Йосиф Ліпшіц, мужчина 20-кількалїтний. Тяжко раненого відставлено до шпиталю.

— Самоубийства чи нещасливі пригоди. На шляху зелїзничім межи Львовом а Сиховом, межи будками 8 і 9 переїхав вчерашної ночи о 1 год. 30 м. поїзд, їдучий до Львова, якогось молодого, двайцятькількалїтного чоловіка, брунета, убраного порядно. Із знайдених при погибшім паперів показало ся, що він походить з Румунії. Здає ся, що чоловік той допустив ся самоубийства; на здогад той наводить тота обставина, що побіч шляху знайдено лежачий на земли капелюх і парасолю. — З Перемишля доносять: В понеділок около 7 год. вечером добачив будник зелїзничий на

відтак сам порішу, кому мають тих 25.000 долярів припасти в спадщинї. Приложений тут чек і лист позістануть урядово в руках шеріфа аж до згаданого реченця. Сподїваю ся, що він не зробить з чека недозволеного ужитку. За урядове спроневірене назначені десять лїт кріміналу. Андрей Джонатан Галївель.

Всї три спадкоємцї по відчитаню тої дописки видивили ся здивовані.

— Цїлий піврік має тота проба тревати? — застогнав Антін Вуд.

— То він сам хоче рішати? — відозвала ся недовірчиво міс Пуллет.

— З него був і лишив ся ще й по смерти примхуватий дїдиско! — крикнув сердито Боб Драйвер.

— Ну — вмішав ся до них шеріф — то не остає ся нїчого, як лиш щоби я після волї покійного Джонатана Галївеля означив реченець, в котрім ви тут маєте знов явити ся. Нинї єсть пятий марта, отже пятого вересня о десятій годинї рано маю надію всїх вас тут знов побачити.

Містер Вуд і міс Пуллет попрощали ся чемно з шеріфом, підчас коли Боб Драйвер закляв з цїлої сили і вхопив клїтку.

2.

В тім часї, коли відбувало ся отворане завіщаня, заїхав перед господу Боба Драйвера, що мала дзвінку назву „Метрополь Салюн“, віз з запряженими до него двома мулами. Господа була сполучена з крамом, в котрім була на продаж всїляка мішанина товарів.

Коли віз станув, зіскочив з него сильно опалений, здоровий молодий мужчина і зайшов зараз до краму.

— Добрий день, панно Драйвер! — відозвав ся він сердешним голосом до сьвіженької, молодої дївчини, що стояла за столом.

— Добре здоровлє, Білю! — відповіла дївчина живо а єї чорні очи аж засьвітили ся, коли увийшов той покупник. В тій же хвили вибігла зпоза стола і обняла молодого мужчину своїми пухкими руками. — Нинї вільно! — сказала сьміючись і стала раз по раз цїлувати молодого мужчину в уста прислонені малими білявими вусами.

— Дорко, алеж Дорко! — міг молодий мужчина лиш з трудом промовити серед так опалистих пестощів. — Як би твій тато...

Дївчина випустила наконець милого з обнятя. — Нї — почала она реготати ся — нинї не потребуємо его боятися. Єго нема дома. Ми зовсїм самі. Та й в шинку нема нїкого. Лиш наша стара служниця є дома.

— То якийсь особенно щасливий день! — А тепер і молодий мужчина обняв дївчину та поцїлував єї що найменше стілько разів, скілько перед тим она его. Колиж пустив ледви ще дихаючу, сказав усьміхаючись: З такої нагоди треба що змога користати. Аби я так здоров, що то дуже добре смакує!

— Та бо ти такий нагальний, Білю! — гнївала ся дївчина, поправляючи собі волосє на голові і вигладжуючи зімнятий фартушок.

— А однак твій тато каже, що я умію лиш схилити голову і ходити задуманий. Але деж то подів ся мій будучий любий тесть?

— Як то мишка уміє танцювати, коли кота нема дома! — жартувала собі дївчина. — Коли тато дома, то ти такий мовчаливий як грабар. Де він? Захотїло ся єму спадщини!

— Спадщини?

— А так, по вуйку Галївелю. Завізвали его до шеріфа на отворене завіщаня.

— Желаю єму всего доброго, Дорко — сказав молодий мужчина. — Але то менї не конче на руку, щоби він дістав якусь спадщину. Тодї буде мене ще частїйше прозивати голодранцем, для котрого его донька за надто добра. Як би так по мому мало бути, то він не повинен би анї сотика дістати в спадщинї.

— От і розумна-ж менї з тебе людина! — відповіла на то дївчина збиточливо. — Коли тато дістане якусь спадщину, то прецї пізнїйше і нам щось з того дістане ся, коли станемо чоловік і —

— Дорко, Дорко, то може ще потягнути ся сїм рази по сїм лїт. При тім упередженю, яке має твій тато до мене, лиш для того, що я Нїмець і що мій хутір не приносить долярів цїлими фірами, можемо ще довго ждати, аж він на то позволить. Коли на своїм хуторі одного красного дня не відкрию копальнї золота, або коли не настане якесь незвичайне щасте, то —

(Дальше буде).

шляху під самим Перемишлем тіло якогось мужчини. Повідомлена о тім управа зелїзниці вислала зараз на місце лїкаря зелїзничого, котрий ствердив смерть того чоловіка, яка мусїла настати перед дуже коротким часом. Погибший єсть молодий мужчина лїт около 20, шатин, сухірлявий, одягнений порядно. При нім знайдено білет II. кл. зі Львова до Перемишля, полярес, в котрім було около 3 кор. і хусточку з буквами L. K. а крім того кусник паперу, на котрім було виписано кілька разів назвиско. Лев Кульчицкий. Хто єсть погибший і чи він погиб в наслідок якоїсь нещасливої пригоди, чи від самоубийства, того доси не можна було сконстатувати. Вислана на місце судово-лїкарска комісия сконстатувала лиш, що погибший мав зломану ногу і численні покалїченя на шкірі. Тіло відставлено до трупарні в цїли переведеня обдукциї а судове слїдство веде ся дальше.

Господарство, промисл і торговля.

— В Олеську відбули ся дня 14 падолиста загальні збори олеської філії Тов. „Сільский Господар" при участи понад 150 людий. Розпочав їх голова олеської філії о. Т. Дуткевич, котрий по короткій передмові виголосив виклад про господарство і садівництво в 1907 р. В інтересний і зрозумілий спосіб вияснив він причину теперішної дорожнечі на гроші, причину неврожаю на збіже, та розглянув ся в способах, о скілько тому лихови на будуче можна зарадити. Порушив також справу отвореня границь для ввозу збіжа і худоби. По тім викладі наступив звіт з дїяльности виділу філії за рік минувший і касовий віт за 1906 р. З них довідуємо ся, що виділ на численних своїх засїданях обговорив і почасти ввів в житє способи, як можна наших селян довести до раціонального господарованя. Між иншим закуплено борону, якою члени товариства боронували в осени свої сїножати, спроваджено немало штучних навозів і розпродано селянам за готівку і на кредит, для пасїчників заведено розплодову стацию пасїчництва і машину до виробляваня комірок з вощини, заведено розплодову стацию безрог. В своїй шкілцї овочевих деревець веде виділ інтензивну культуру добірних щеп, і тепер має в ній понад 6000 деревець. З сеї шкілки одержав сеї осени кождий член по дві добірні щепи, а ще немало лишило ся на продаж, які вже наперед позамовлювано.

Щоби наших селян заохотити до плеканя садів, виділ порішив до тих сіл, де буде 25 членів філії, дати 100 і більше щеп, які мають там засаджувати ся (в т. зв. сьвято деревець). Також спровадив виділ два ґатунки нових картофель, розмножив їх на тамошних ґрунтах в кількох місцевостях, і тепер роздав їх всім членам філії, щоби дальше їх розширяли. При помочи мелїорацийного інжинїра п. А. Корнелї уладив в селї Кутах популярні виклади (на них було до 300 селян) про управу сїножатий на торфовисках і порішив там на разі оснувати досьвідну стацию, а з часом витворити з неї і мелїорацийну спілку. Такі ж самі виклади уладжує виділ небавом і в Юськовичах і ще в кількох селах, положених над торфовисками. Дальше довідуємо ся з того звіту, що порішено розглянути ся в господарских справах в цїлій околици Олеська, щоби знати, де і як треба завести поправу всїх селяньских ґрунтів, споживкувати всї неужитки по селах і лучити наших селян в товариства. З касового звіту показує ся, що філія мала річного приходу на суму 512 К 86 сот. і тількож розходу. Над сими звітами розвинулась ширша дискусия, підчас якої стверджено, що виділ філії — помимо невеликих своїх грошевих засобів — докладав всяких заходів, щоби допомочи нашим селянам піднести ся материяльно. Тому по провіреню рахунків контрольною комісиєю уділено уступаючому виділови абсолюторию, і наступив вибір нових членів до виділу. В его склад увійшли: о. Тома Дуткевич яко голова, о. Яков Ґутковский заступник голови, о. Александер Левицкий касиєр, п. Почапский секретар, а п. В. Данилевич контрольор; на заступників виділових вибрані: п. Дан. Максимович і Ів. Загоруйко. Опісля відбуло ся льосоване кільканайцять господарских і садівничих презентів, (а також і одно расове поросятко) виключно поміж селян і міщан, а всїм членам роздано по дві щепи і по кілька новітних родів бараболь. — *К.*

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** у Львові подає до відомости: З днем 1 сїчня 1908 змінить ся дотеперішні назви стаций на зелїзници льокальній Пожоріта-Люйзенталь-копальня як слїдує: назву стациї Люйзенталь-копальня змінить ся на Фундул-Молдові, а назву перестанку Фундул-Молдові на Люйзенталь (Гандаль).

— Розписане оферти. „Ґазета Львівска" з дня 12 грудня 1907 оголошує розписанє оферт на роботи друкарскі для округа ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові на лїта 1908/1910. Дотичні оферти, зладжені на приписаних офертах, належить внести найдальше до 20 грудня до 12 години в полудне до ц. к. Дирекциї зелїзниць державних. Близші услівя суть подані в „Ґазетї Львівскій" а можна їх переглянути також в 2-гім відділї ц. к. Дирекциї.

Телеґрами.

Відень 12 грудня. Як доносить одна з льокальних кореспонденций, розпочав ся від нинї 6 год. рано у Відни і в долїшній Австриї пасивний опір на почтї.

Відень 12 грудня. Комісия для ненарушимости посольскої ухвалила видати пос. Будзиновского судови. Жадане виданя пос. Колесси валагоджено відмовно, а на внесенє пос. Пернерсторфера ухвалено в звітї для палати ствердити, що позиванє пос. Колесси єсть тенденцийне. Відмовлено наконець виданя пос. Стапіньского.

Будапешт 12 грудня. Часописи доносять, що президент Юст заявив в кульоарах, що має намір в найблизших днях уступити зі свого становища.

Берно моравске 12 грудня. Підчас виборів до ради міста з II круга перейшла нїмецка лїста против ческої.

Загреб 12 грудня. (У. Б. кор.) Вчера по полудни відбула ся конференция послів партиї Старцевича. Як доносять з півурядової сторони, конференция постановила не ухвалювати правительству в нїяків случаю провізориї буджетової. Ухвалено дальше не доводити до насильств, але заняти сильне становище опозицийне против бана. Крім того буде внесених в соймі кілька пильних внесень. Партия заперечує чутку, мов би один з послів мав в формі пильного внесеня зажадати поставленя бана в стан обжалованя.

Одеса 12 грудня. На приказ команданта войск віддано під суд воєнний за участь в бунтї 50 вояків берестейского полку.

Софія 12 грудня. Нинїшної ночи убито вистрілами з револьверів знаних проводирів революцийних Бориса Сарапова і Ґарванова. В хвили, коли Сарапов відводив до дверий Ґарванова, котрий був у него в гостинї, надбіг з улиці якийсь Македонець і застрілив обох.

Петербург 12 грудня. На оногдашнім засїданю фракциї октябристів висказано бажанє, щоби до бльоку з умірною правицею прилучили ся поступовцї. В той спосіб утворить ся центрум, маюче більшість голосів. О партиї мирного відродженя не було ще бесїди.

Льондон 12 грудня. При від'їздї із стациї Черінґ Крос (в Льондонї) цїсар нїмецкий в промові до льордмера Льондону сказав: Бажаю зложити у ваші руки вирази великого вдоволеня, які відчув я з нагоди принятя устроєного для мене в Ґільдгаль а заразом висказати горожанам Льондону мою радість з причини величавого принятя, яке зробили при тій нагоді цїсаревій і менї. — У відповіди на запитанє льордмера додав цїсар: Здоровлє моє дуже поліпшило ся. Гостина в Льондонї зробила менї велику радість.

Оттава (в Канадї) 12 грудня. Правительство поручило своїм представителям в Европі просити, щоби не заохочувано до еміґрациї до Канади сеї зими.

Курс львівский.

Дня 11-го грудня 1907.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	560·—	570·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	550·—	556·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109·60	110·30
Банку гіпот 4½%	99·—	99·70
4½% листи застав. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	94·20	94·90
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	94·10	94·80
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·70	98·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	99·50	100·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·—	93·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	95·—	95·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·—	94·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	95·—	103·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденский) . .	48·40	50·40
Угорскі черв. хреста (Курс віденский) . .	25·85	27·85
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденский) . .	66·—	70·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденский) . .	20·60	22·60
Joszif 4 кор. (Курс віденский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·38	11·43
Рубель паперовий	2·53	2·56
100 марок нїмецких	117·40	117·80
Доляр американьский	4·80	5·—

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).